

Božena Kutálová

Dne devátého ledna jsme navštívili paní Boženu Kutálovou v domově důchodců ve Vysokém Mýtě. Naše pamětnice se narodila v prosinci roku 1923 ve Vysokém Mýtě. S rodiči žila v budově místního pivovaru. V dětství měla mnoho zájmů, navštěvovala Sokol, hrála na klavír, chodila na balet, od mládí milovala poezii, především Nerudu a také byla, a dodnes je věrnou skautkou.

Naše pamětnice měla také tu čest, jako dospívající žena, recitovat báseň Jaroslavu Seifertovi. Paní Kutálová totiž byla žačkou klavírního učitele pana Béma, za kterým do Vysokého Mýta přijížděli významné kulturní návštěvy. Na tento moment svého života však vzpomíná poněkud hořkosladce.

„Bohužel tady byl nějaký pan Krejčí, který se taky pokládal za básníka, a tak ten požádal mého pana učitele hudby, aby až tam přijde pan Seifert, tak aby jeho tvorba byla p. Seifertovi přečtena.

A já jsem byla ten nešťastník, který musel ty bláboly číst, a takže mně to nebylo příjemný, ale nedalo se nic dělat, tak jsem mu to přečetla a on jen pokýval hlavou, žádné připomínky k tomu neměl.“

Pravděpodobně, když se to nelíbilo ani mně, tak teprve jemu se to nemohlo líbit.“

Po střední škole studovala paní Kutálová medicínu, což byl její sen už od dětství. Vysokou školu však nedokončila, a to nejen kvůli politické situaci v zemi, ale také proto, že potkala svou životní lásku.

„Ještě tady mám schovaný svůj index a zůstala jsem jenom jako kandidát, MUC.“

Jak sama říká, dodnes má schovaný svůj vysokoškolsky index, ve kterém je razítko od generála Heliodora Píky, který naši pamětnici také učil.

„Tak ten nám přednášel nauku o obraně státu se to jmenovalo ten název té přednášky.“

Na konci 40. let se, tehdy už manželé Kutálovi, odstěhovali do pohraničí, kde byla umístěna městská jatka a kde manžel naší pamětnice jako veterinář dozoroval provozu podniku. Zjistil však, že některý zaměstnanci rozkrádají maso a rozhodl se tomu učinit přítrž. Sám byl

zaměstnanci označen za protikomunistického působitelé, byl zajat do vazby předběžného zadržení, kde zůstal přes tři měsíce. V té době byla již paní Kutálová těhotná.

„Místo toho, aby zavřeli ty zloděje, tak zavřeli jeho. Nerada na to vzpomínám“

Božena Kutálová se svým manželem vychovali dva syny. První syn Karel se stal po vzoru svého tatínka veterinářem, mladší syn Pavel je violoncellistou Národního divadla v Praze.

Paní Boženě Kutálové je dnes 97 let, i dnes každý den sama cvičí, vůle žít ji stále neopouští, a dokonce každé ráno dělá 14 dřepů. Dodnes má však naše pamětnice především jedno přání.

„Jenom nedej pánbůh, aby se tenhle režim měl znovu vrátit.“

Jan Neruda Hřbitovní kvítí – recitace pro paní Kutálovou

Láska shořela jak tenká svíce,
která ve prúvanu zaplála,
řek jsem jí, že necítím nic více,
ona hloupě pro to plakala.

Zaštkála, že obecně už ví se,
že jsem u jiných už býval dareba,
pravila, že jistě utopí se,
že jí více žití netřeba.

Rozběhla se a já osel za ní,
mohl jsem klidně zůstat seděti,
o utopení že ani zdání,
mohl jsem tenkrát už věděti.